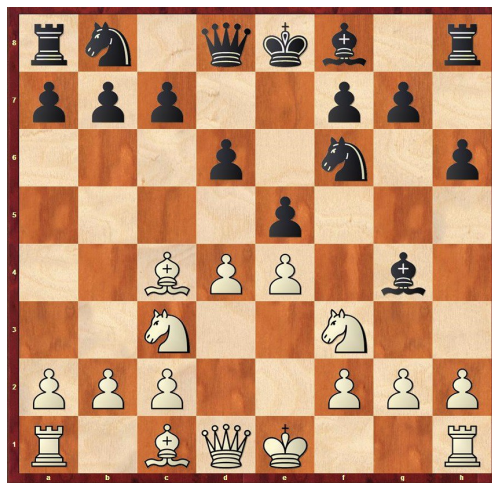


## *Het belang van openingskennis*

Een goed begin is het halve werk. Dat geldt ook voor een schaakpartij. In de opening wordt de basis van de partij gelegd. Wie slecht uit de opening komt loopt vaak de hele partij achter de feiten aan. Maar wie heeft er zin om dikke boeken met openingstheorie te bestuderen? Gelukkig is dat ook weer niet echt nodig. Maar weten waar het in een opening om draait en welke valkuilen erin zitten is wel zeer nuttig. Die valkuilen leer je meestal helaas maar op één manier: door schade en schande. Je trapt er een keer in en dan weet je het meteen voor de rest van je leven.

Gerard Snoeijs kan er van meepraten. Hij speelde vorige week met zwart tegen Wim Soeters de Philidor-opening, toch al een opening die als enigszins dubieus te boek staat, hoewel hij momenteel weer wat toeneemt in populariteit. De Philidor-opening is een opening waarbij zwart aanvankelijk nogal passief staat, maar wie de ins en outs van de opening weet kan vervolgens toch wel terug in het spel komen. Wie de ins en outs van die opening niet kent... kan hem beter gewoon niet spelen. Na 1.e2-e4,e7-e5 2.Pg1-f3,d7-d6 3.Lf1-c4,h7-h6 4.Pb1-c3,Pg8-f6 5.d2-d4 speelde Gerard 5...,Lc8-g4, wat een logische zet lijkt om zijn pion op e5 te behouden. Alleen werkt het niet.



6.e4xd5,d6xe5 7.Dd1xd8+,Ke8xd8 8.Pf3xe5 en zwart is een pion en de mogelijkheid om te rokeren kwijt. Wim gaf het voordeel niet meer uit handen en won met een pion meer het eindspel.



*François-André Danican Philidor*

Kees van Hogeloon besloot met wit tegen Cor Lazeroms te experimenteren met 1.b2-b3 (de Larsen-opening). Dat pakte niet goed uit. Hij kwam slecht uit de opening en Cor kwam zelfs in principe gewonnen te staan, maar Kees wist Cor te verrassen met een tactisch geintje, waardoor de stelling totaal omdraaide en Kees twee pionnen voor kwam te staan. Zo haalde Kees het punt binnen, maar beschouwde niettemin het experiment met 1.b3 als mislukt.

Ad Bruijns won tegen Cees Buurman ook 2 pionnen, maar had vervolgens zijn handen vol aan Cees, die het Ad nog bijzonder lastig maakte. Ad won, maar Cees liet wel wederom zien in zeer goede vorm te verkeren. De partij tussen Hans Otten en Jan Rijkse was minder energerend, om het nog zachtjes uit te drukken. In een mum van tijd werden alle stukken afgeruild en remise overeen gekomen.

De stand in de C-manche aan kop is nu als volgt:

1. Ad Bruijns 65
2. Wim Soeters 47
3. Patrick Heijnen 46
4. Hans Otten 43½
5. Cees Buurman 41



*Cees Buurman*